

C32 – CUL3

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

18 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een promotiecampagne van het telecombedrijf VOO	1
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stopzetting van het programma Vlaanderen Sportland	4
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over armoede en toegang tot de media	5
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de billijke vergoeding voor lokale radio's	8

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een promotiecampagne van het telecombedrijf VOO

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: In de loop van september hebben een aantal Nederlandstalige Brusselse Vlamingen onder andere in Oudergem een folder op naam gekregen van het bedrijf VOO, dat de oude kabelmaatschappij Brutele heeft overgenomen. De folder die ik hier bij mij heb, bevat allerhande promoties voor telefonie, internet en digitale televisie.

Bij de promotie over digitale televisie viel de weinig klantvriendelijke houding van VOO tegenover de Nederlandstaligen op. De folder haalt de ‘gebruikelijke zenders’ aan die worden aangeboden, en vermeldt zenders zoals TF1, France 2, RAI, maar geen enkele Nederlandstalige zender, zoals Eén of VTM. We kunnen hopen dat deze zenders wel opgenomen zijn in een rest-categorie, maar daar heb ik geen duidelijk zicht op.

Een ander storend element was dat de folder een promotie vermeldt voor elf zenders. Van deze elf zenders was er opnieuw geen enkele Nederlandstalig. Wel werden BBC 2, 3 en 4 gratis aangeboden. In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad mag echter geen enkele taalgroep in de kou worden gelaten.

Dit is trouwens geen alleenstaand geval: in het verleden zijn hier parlementaire interventies geweest van onder andere Steven Vanackere en Brigitte Grouwels, over de houding van sommige kabelmaatschappijen tegenover de Nederlandstaligen in Brussel en in de Rand.

Mijnheer de minister, ik citeer uit uw beleidsnota van 2004: “De particuliere televisieomroepen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, genoten tot medio 2004 een must-carrystatuut en moesten verplicht worden doorgegeven door de kabelmaatschappijen.”

Dat is afgeschaft. U schrijft in uw beleidsnota dat u een oproep doet aan alle kabelmaatschappijen “om alle Vlaamse particuliere omroepen op de kabel te houden aan dezelfde voorwaarden als voorheen, en om ook nieuwe Vlaamse omroepen door te geven.” Het doet me plezier dat u schrijft: “Het is mijn bekommernis dat die omroepen door een zo groot mogelijk aantal Vlamingen bekeken kunnen worden, ook door de Vlamingen in Brussel, waar Jim TV, Vitaya, enzovoort nog niet op de

kabel zitten.” U vervolgt: “Ik zal er bij de Brusselse kabelmaatschappijen op aandringen om die omroep-programma’s in Brussel op de kabel te brengen.”

Mijnheer de minister, welke initiatieven hebt u al genomen sinds 2004 om dit deel van de beleidsnota uit te voeren? Over welke mogelijkheden beschikt u om een correcte Nederlandstalige dienstverlening te verkrijgen in het Brusselse Gewest? Welke stappen zult u ondernemen om de bovenvermelde situatie aan te pakken?

Die laatste vraag is misschien wel de belangrijkste. Zelfs al bood de VOO al Nederlandstalige zenders aan, dan nog is de promotiecampagne bijzonder ontgoocheland en ook ongepast voor de Brusselse Vlamingen. Het geeft hen niet het gevoel dat zij thuis zijn in hun hoofdstad. Het geeft ook een heel verkeerd signaal aan anderstaligen en Franstaligen. Uit de folder zou men kunnen concluderen dat er geen Brusselse Vlamingen meer zijn omdat geen enkele Vlaamse zender vermeld wordt.

Mijnheer de minister, ik kan me niet van de indruk ontdoen – en u bent daar ook gevoelig voor – dat de houding en de acties van dit bedrijf in het verlengde liggen van acties die al decennia bezig zijn en aanleiding gegeven hebben tot een sluipende verfransing in Brussel. Dit bedrijf stelt zich bewust of onbewust helemaal op die lijn. Legt u of uw administratie contacten met het betrokken bedrijf om het probleem aan te kaarten?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Delva die ik voor 100 percent onderschrijf.

Ik heb zelf twee weken geleden een brief naar de betrokken kabelmaatschappij gestuurd. Het is goed om de druk vanuit verschillende hoeken op te voeren, zoals ook nu met een parlementaire vraag. Ik neem aan dat de minister hier ook gevolg aan zal geven. Uiteraard valt verder niet te vergeten dat de mensen uit de zuidoostrand zelf het bedrijf hebben aangeschreven.

Dit element kan voor u interessant zijn om het gesprek met de kabelmaatschappij aan te knopen. Ik hoop dat u spijkers met koppen kunt slaan, maar we weten allemaal dat we op dit vlak beperkte hefboomen hebben. Onlangs heeft zich ook het spiegelbeeld voltrokken. Het Vlaamse bedrijf Telenet is op de Brusselse markt actief geworden door het overnemen van UPC. Ik behoort tot de gelukkige categorie van bewoners van het noordwesten van Brussel waar Telenet volledig in twee talen met een aanbod van zenders klantvriendelijk

werkt, ook ten aanzien van Franstaligen. Als Telenet dat doet, is er geen enkele reden waarom VOO dit ook niet zou kunnen.

Ik besef dat dit een argument van klantvriendelijkheid is en niet van dwingende orde. Toch is dit misschien, in het kader van de reciprociteit, een nuttig en interessant concept, ook in de lopende gesprekken over communautaire knelpunten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het is mij een genoegen op uw vraag te mogen antwoorden, mijnheer Delva. U verwijst naar mijn beleidsnota. Vanzelfsprekend deel ik uw zorg en die van de heer Gatz volledig. Het is van groot belang dat de Vlamingen in Brussel hun Vlaamse omroepen kunnen ontvangen.

De folder waarnaar u verwijst, heb ik niet. Ik heb dus geen zicht op de volledige inhoud ervan, maar ik neem aan dat het klopt wat u zegt en dat dit het beeld scheidt dat er geen Vlamingen zijn. De Vlamingen worden over het hoofd gezien en miskend.

Ik heb de website van VOO bekeken. Het analoge aanbod van VOO bestaat uit Eén, Canvas/Ketnet, VTM, Kanaal 2, VT4, Liberty TV, Nederland 1, Nederland 2 en Nederland 3. Aangezien het digitale aanbod van VOO niet onmiddellijk op de website valt terug te vinden, heb ik de maatschappij telefonisch gecontacteerd. Deze navraag heeft me geleerd dat het digitale pakket bestaat uit elf kanalen, meer bepaald ARTE Belgique, LCI, TV Breizh, France 4, France 5, France O, France 24, BBC 2, BBC 3 en BBC 4. Het digitale pakket van VOO omvat, met andere woorden, geen enkele Nederlandstalige omroep. In vergelijking met de andere kabelmaatschappijen biedt VOO zijn abonnees momenteel een erg beperkt pakket aan Nederlandstalige zenders aan. Er zijn momenteel vier kabelmaatschappijen in Brussel, met name WoluTV, Coditel, VOO en UPC. VOO is de enige maatschappij die VijfTV niet doorgeeft.

Ik zal even de juridische situatie schetsen. Met betrekking tot deze materie geldt de wet betreffende de elektronische communicatienetwerken en diensten en de uitoefening van de omroepactiviteiten in Brussel. Artikel 13 van deze wet stelt dat in Brussel de kanalen van de openbare omroepen van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap verplicht moeten worden doorgegeven. Voor de private omroepen geldt nog het ministerieel besluit van 17 januari 2001 tot aanwijzing van de omroeporganisaties betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van omroepactiviteiten in het tweetalig gebied. Artikel 1 van dit ministerieel besluit bepaalt het volgende: "De kabelmaatschappij die een vergunning heeft gekregen om in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad een net voor distributie van televisieomroepuitzendingen te exploiteren, moet gelijk-

tijdig en in hun geheel de televisieprogramma's van de volgende omroeporganisaties doorgeven: Vlaamse Media Maatschappij nv (VTM, Kanaal 2, JIM), TV Brussel vzw, Belgian business television nv (Kanaal Z), Media ad infinitum nv (Vitaya), TVis (RTL-TVi), absl Télé Bruxelles, Canal+ Belgique sa, Satellimages sa (TV 5), Event TV Vlaanderen nv (Liberty TV Vlaanderen) en YTV sa (Franstalige Liberty TV)".

Uit navraag bij de federale minister bevoegd voor economie blijkt dat de federale overheid voor de must-carrybepaling uit dit ministerieel besluit recent in gebreke is gesteld door de Europese Commissie. De nieuwe federale regering zal hiervoor een oplossing moeten zoeken. Vandaag is het doorgeven van de daarnet opgesomde kanalen nog verplicht. Het doorgeven van andere kanalen is niet verplicht en kan juridisch niet worden afgedwongen.

Ik ben in het verleden met een gelijkaardig probleem geconfronteerd. Het ging toen om het aanbod van Coditel. In een brief van 19 oktober 2004 heb ik deze kabelmaatschappij mijn zienswijze meegedeeld. De maatschappij heeft deze brief vrij laat, met name op 3 juni 2005, beantwoord met de mededeling dat ze VijfTV vanaf de herfst van 2005 zou doorgeven. We hebben kunnen constateren dat dit ook is gebeurd. Dit betekent dat het aangaan van een dialoog de kans creëert om een en ander te regelen.

Aangezien het om een federale wetgeving gaat, valt dit onderwerp onder de bevoegdheden van federaal minister Verwilghen. Ik heb hem in diezelfde periode schriftelijk gevraagd om de kabelmaatschappijen in Brussel te sensibiliseren om VijfTV en de andere zenders van de voor de hele Vlaamse Gemeenschap uitzendende Vlaamse particuliere omroepen door te geven. Minister Verwilghen heeft me toen geantwoord dat zijn diensten de zaak zouden onderzoeken. Een verder antwoord heb ik hier niet op ontvangen. Ik ben wel op de hoogte van de recente ingebrekestelling door de Europese Commissie.

Er is recent ook een probleem met een vermoeden van schending van de Vlaamse must-carryregeling in Wemmel en Drogenbos geweest. De kabelmaatschappij had besloten om Nederland 3 voortaan enkel nog digitaal aan te bieden. Hierop heb ik de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) gevraagd om te onderzoeken of het hier al dan niet om een schending van de Vlaamse mediaregelgeving ging. De VRM heeft me deze week laten weten dat het hier niet om een schending gaat. In de must-carryregeling is immers niet opgenomen op welke wijze, analoog of digitaal, de verplichte zenders moeten worden doorgegeven. Voor een significant aantal eindgebruikers blijft het kabelnetwerk het belangrijkste middel om omroepen te ontvangen.

Naar aanleiding van uw vragen zal ik VOO aanschrijven. Ik zal de maatschappij op deze problematiek wij-

zen en mijn zienswijze meedelen. Ik ga ervan uit dat het hier tevens om de zienswijze van deze commissie van het Vlaams Parlement gaat. (*Instemming*)

Ik vind het belangrijk dat de Vlamingen in Brussel naar de Vlaamse omroepen kunnen blijven kijken. Het bestaan van alternatieven betekent immers niet dat we dit probleem niet moeten aanpakken. Ik ben zo goed als zeker dat Belgacom TV via de asymmetric digital subscriber line (ADSL) wel het volledige pakket aanbiedt. De satellietzender TV Vlaanderen omvat het hele aanbod en is zeer goed te ontvangen.

Deze alternatieven vormen in feite een onderdeel van het beleid dat we willen voeren. We willen voor een voldoende concurrentieel aanbod zorgen. Binnen afzienbare tijd zal ook de digitale ether hier deel van uitmaken. Op die manier willen we de positie van de consument versterken. Hoe meer keuzemogelijkheden de consument heeft, hoe meer druk hij op de aanbieders kan uitoefenen.

Van zodra de federale regering gevormd is, zal ik contact opnemen met de nieuwe minister. Ik wil samen met hem of haar bekijken of we een argumentatie kunnen ontwikkelen ten aanzien van de Europese Commissie, die vindt dat de must-carrybepaling niet kan. Wij moeten het belang van de Vlamingen in Brussel inroepen. Rekening houdend met de proportionaliteit moeten we beargumenteren dat dit voor de positie van de Vlamingen wel belangrijk kan zijn in dit uitzonderlijke gebied, de tweetalige hoofdstad Brussel. We vragen dit natuurlijk niet voor de rest van Vlaanderen. Ik hoop dat de nieuwe federale regering dit standpunt onderschrijft.

Ik zal deze twee initiatieven nemen. Het is wellicht goed om in mijn brief ook te vermelden dat dit standpunt ten aanzien van VOO ook hier in het Vlaams Parlement werd verwoord.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik onderschrijf het meeste van wat u voorstelt en ik hoop dat u succes zult boeken. Ik heb wel een paar bedenkingen.

U stelt twee alternatieven voor: Belgacom TV en TV Vlaanderen. Een aantal kijkers beschikt echter helemaal niet over de psychische mobiliteit om zomaar over te stappen op een andere manier van televisiekijken. In zuidoost-Brussel is de gemiddelde Nederlandstalige bevolking ouder dan in de rest van Vlaanderen. Het is voor die mensen niet evident om over te schakelen op de alternatieven.

Het gaat trouwens niet alleen over het aanbod op zich. Er is ook iets mis met de wijze waarop het aanbod wordt

gepresenteerd. Ik hoop dat het in orde komt, dat de Nederlandstaligen al hun zenders zullen kunnen bekijken in Brussel, maar ik wil erop aandringen dat u ook een opmerking maakt over de manier waarop het aanbod wordt gepresenteerd in de folders. De folders bezorgen me werkelijk een heel onaangenaam gevoel. Zelfs als alles technisch in orde zou zijn en alle zenders te vinden zijn, dan blijft het onaangenaam om die folders in de brievenbus te vinden. Heel veel mensen hebben hun ontgoocheling uitgedrukt over de wijze van communiceren. De folders bevestigen hun gevoel dat ze absoluut niet thuis zijn in hun hoofdstad. We kennen de achtergrond van VOO. RAI als een gebruikelijke zender beschouwen, maar de Nederlandstalige niet, bezorgt de Nederlandstaligen geen thuisgevoel.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Delva, ik heb de alternatieven alleen maar vermeld. Ik verplicht niemand. Ik kan enkel in dialoog treden met de kabelmaatschappijen, ik bezit geen drukkingsmiddelen. Als een kabelmaatschappij niet ingaat om mijn verzoek, is het goed om te weten dat er alternatieven voorhanden zijn. Belgacom TV en TV Vlaanderen hebben het hele aanbod.

Ik wil het gerust ook over de manier van communiceren hebben in mijn brief, maar ik zou het waarderen indien u mij een folder kunt bezorgen. Ik bezit immers geen exemplaar, ik heb enkel de website kunnen bekijken. Het kan inderdaad niet dat Vlamingen in hun hoofdstad als tweederangsburgers worden behandeld of zelfs bijna worden genegeerd. Ik ben heel zeker bereid om daar in duidelijke bewoordingen op te wijzen.

De heer Paul Delva: U krijgt zo dadelijk de folder.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik ben heel tevreden met uw antwoord en met de acties die u in het vooruitzicht stelt.

Ik heb één kleine kanttekening. Ik begrijp dat u refereert aan de satelliettelevisie TV Vlaanderen om de burger meer keuzemogelijkheden te geven, maar ik zou die verwijzing toch achterwege laten. TV Vlaanderen werd opgericht om een link te leggen tussen Vlaanderen en het buitenland, en tot nader order beschouw ik me als Brusselse Vlaming of Vlaamse Brusselaar niet als buitenlander.

Minister Geert Bourgeois: TV Vlaanderen is in feite uitsluitend binnenlands, maar wordt de facto wel gebruikt door mensen die in het buitenland verblijven. TV Vlaanderen wordt gebruikt door veel mensen met een tweede verblijf, ook binnen Vlaanderen. TV Vlaanderen richt zich op heel Vlaanderen, inclusief Brussel. De zender wordt daartoe trouwens wettelijk beperkt, de rest is officieus.

Ik heb de alternatieven enkel willen vermelden voor het geval de kabelmaatschappij pertinent blijft weigeren. Ik heb er geen vat op, ook niet op haar digitale aanbod. Het is niet slecht om te vermelden dat Belgacom TV wel alles aanbiedt. Belgacom TV werkt via ADSL, en de meeste mensen beschikken over een telefoonlijn. Overschakelen vergt dus geen grote investering. Ik herhaal nogmaals dat de rechten van TV Vlaanderen wettelijk beperkt zijn tot het binnenland, ook al is de feitelijke situatie een andere zaak.

Mijnheer Delva, ik dank u voor de folder.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stopzetting van het programma Vlaanderen Sportland

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat wordt gedebatteerd over sport en de openbare omroep. De voorbije jaren kwamen uit Vlaamse sportmiddens vaak klachten over de VRT-sportverslaggeving. Die zou te eenzijdig gericht zijn op voetbal, wielrennen en vrouwen tennis. Berichtgeving en reportages over minder populaire sporten kwamen veel te weinig aan bod. Dit element is niet nieuw, het kwam steeds terug bij de bespreking van de jaarverslagen van de openbare omroep.

De Vlaamse Sportraad had daarom gesuggereerd om naar analogie met het succesvolle tv-programma 'Vlaanderen Vakantieland', dat in samenwerking met Toerisme Vlaanderen wordt gemaakt, een gelijkaardig sportprogramma te maken, in samenwerking met Bloso. Dit voorstel werd gesteund door de Staten-Generaal van de sportclubs en overgenomen in de beleidsbrief Sport 2004 van toenmalig sportminister Keulen. Wat daarover in de toelichting bij de begroting 2004 staat, zal ik niet vermelden. Het volstaat hier te zeggen dat dit in orde is. De huidige minister van Sport nam het idee van zijn voorganger over en voorzag in de nodige middelen op de sportbegroting om het programma vanaf 2005 door de VRT te laten produceren en uitzenden.

Er volgden drie succesvolle seizoenen waarin achtereenvolgens drie sporttakken in de kijker werden gezet: lopen, zwemmen en fietsen. De bedoeling van het programma was uitdrukkelijk om de Vlamingen aan te zetten om meer te sporten. Tezelfdertijd werd in de andere rubriekjes van Vlaanderen Sportland aandacht besteed aan minder bekende sporten.

In de Vlaamse sportsector doet het gerucht de ronde dat het programma tijdens het tv-seizoen 2007-2008 niet meer zou worden uitgezonden. Mijnheer de minister, we willen u daarom drie vragen voorleggen. Desnoods kunnen we deze namiddag de vraag ook aan de gedelegeerd bestuurder voorleggen, want het is voor een politicus een delicate zaak om iets te zeggen over de programmering. In elk geval wordt in de beheersovereenkomst aandacht gevraagd voor de minder populaire sporten.

Mijnheer de minister, zal het VRT-programma Vlaanderen Sportland worden stopgezet? En zo ja, gebeurde dit in overleg met de Vlaamse Regering en met Bloso dat het programma subsidieerde?

Als het programma wordt stopgezet, ligt dat aan slechte kijkcijfers van dit programma? In dat verband kunnen we nogmaals discussiëren over het zogenaamde kijkcijferfetisjisme en de relatie met de kwaliteit van de programma's.

Komt er in het seizoen 2007-2008 een VRT-sportprogramma dat de minder bekende en veeleer recreatieve sporten in de kijker zal plaatsen, of zal dat op een andere manier in de programmering aan bod komen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, voor de volledigheid wil ik eerst vermelden dat het programma Vlaanderen Sportland een coproductie van de VRT en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is. De politieke bevoegdheid hiervoor berust bij minister van Sport Anciaux. Vlaanderen Sportland focuste op de minder bekende sporten en de sportbeleving, en wou tegelijk de Vlaming tot sporten aanzetten. De VRT heeft deze opdracht volbracht. In elke aflevering van Vlaanderen Sportland is ruime aandacht besteed aan minder bekende sporten.

De VRT heeft de drie seizoenen rond de drie meest brede en toegankelijke sporten in Vlaanderen opgebouwd: lopen, zwemmen en fietsen. De VRT heeft met het programma 67 percent van de Vlamingen bereikt. De VRT heeft heel veel Vlamingen aan het sporten gekregen, mede dankzij het succes van een podcastaanbod. De VRT heeft met andere woorden een hefboom gecreëerd en met dit programma sport een aantrekkelijk, toegankelijk en verbindend elan gegeven.

De VRT heeft wel zijn bezorgdheid voor de toekomst geuit. De hefboom is gecreëerd, maar de VRT vraagt zich af of die hefboom met dit programmaformat sterk genoeg kan blijven. Met het lopen, zwemmen en fietsen heeft de VRT de meest democratische, brede en toegankelijke – voor alle leeftijden en sociale klassen –

sporten in Vlaanderen Sportland aan bod laten komen. De VRT ziet momenteel geen andere sport die aan die criteria voldoet.

Daarom heeft de VRT met zijn partners – de Vlaamse overheid, Bloso en Vlaams topsportmanager Ivo Van Aken – afgesproken om op zoek te gaan naar nieuwe formats. De omroep heeft tegelijk de wens uitgedrukt om de Vlaamse overheid als partner te behouden.

De gemiddelde kijkcijfers van dit programma gedurende de voorbije seizoenen zijn de volgende. In seizoen 1 werden 175.685 kijkers bereikt, wat goed is voor een marktaandeel van 17,94 percent; in seizoen 2 151.806 kijkers en een marktaandeel van 16,55 percent; in seizoen 3 143.332 kijkers en een marktaandeel van 17,57 percent. De VRT heeft in totaal 67 percent van de Vlaamse bevolking bereikt, wat goed is voor 3.844.000 kijkers.

Voor 2008 werkt Eén aan een aantal programma's die in de aanloop naar de Olympische Spelen zullen worden uitgezonden. Het zullen wel geen typische sportprogramma's zijn. Ook daarin zullen minder bekende sporten aan bod kunnen komen. In de zomer gaat de VRT normaal gezien zeker verder met zijn wekelijkse fiets- en wandelevenementen, in het kader van 1000 Zonnen & Garnalen, waarvoor Eén en Radio 2 samenwerken. Volgens de informatie van de VRT fietsten en wandelden in 2007 in totaal zo'n 20.000 geregistreerde personen mee tijdens deze evenementen. De sportdienst zal in het seizoen 2007-2008 in zijn programma's op radio, tv en online aandacht blijven opbrengen voor bekende en minder bekende competitieporten.

Wellicht is het interessant om deze vraag ook aan minister Anciaux voor te leggen, want onder meer Bloso heeft aan het programma meegewerkt.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zal een gelijkaardige vraag aan minister Anciaux voorleggen, maar uit respect voor u als voogdijminister van de VRT heb ik ze eerst aan u voorgelegd.

Belangrijk in uw antwoord is dat u bevestigt dat Vlaanderen Sportland gewerkt heeft als een hefboom. Ik wil vragen dat de openbare omroep en de Vlaamse Gemeenschap, een kwestie voor minister Anciaux, dit consolideren bij de Vlaamse bevolking. Die kan verder aangezet worden tot recreatief sporten, misschien op een andere manier. Dat element zal ik onthouden uit uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over armoede en toegang tot de media

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, de CD&V-fractie stelt in de verschillende commissies vragen naar aanleiding van de dag rond extreme armoede gisteren. Armoede en toegang tot de media zijn elementen die onze aandacht verdienen.

Op 13 oktober 2005 stelde ik u al een vraag over de toegang tot de nieuwe media voor mensen in armoede. Het Vlaams regeerakkoord stelt het overbruggen van de digitale kloof als doelstelling expliciet voorop. Het spreekt voor zich dat ook mensen in armoede met deze doelstelling beoogd worden.

Het Vlaams actieplan (VAP) armoedebestrijding werd dit voorjaar geactualiseerd. Het oorspronkelijke plan had nauwelijks aandacht voor media en de toegang voor armen. Het woord 'digitale kloof' komt er zelfs niet in voor.

Eind december 2006 formuleerden de verenigingen waar armen het woord nemen de volgende kritiek: "Armoede en technologie is een thema dat heel actueel is en ook heel prangend is voor mensen in armoede. Op vele terreinen is bijvoorbeeld het hebben van een computer en internet heel noodzakelijk. Dit thema, en niet alleen computers en internet, wordt veel te weinig belicht in het VAP en is dan ook vaak enkel gericht op activering naar werk. Het zou dus veel meer aandacht moeten krijgen, eventueel in een apart hoofdstuk. Een volgende kloof is immers aan het ontstaan, een digitale kloof."

Op de World Summit on Information Society in Genève verbond België, toen als federale staat, er zich toe een nationaal actieplan tegen de digitale kloof op te stellen. Om de doeltreffendheid te maximaliseren werd geopteerd voor een nationaal in plaats van een federaal actieplan, dus met actieve deelname van de gemeenschappen en gewesten. Dit actieplan werd voorgesteld tijdens het tweede deel van de World Summit in Tunis, en draait rond de hefboomen sensibilisering, vorming en toegang. Voor elk van deze hefboomen werden doelstellingen en acties geformuleerd. Rond vorming werd het bevorderen van structuren vooropgesteld die opleidingen in de informatietechnologieën organiseren voor kansarmen.

Mijnheer de minister, ondertussen heb ik geprobeerd het cijferrapport over de digitale kloof te doorworstelen. Het was niet evident. Het is schitterend qua invalshoek en cijfers, maar er staan quasi geen conclusies in. Het rapport legt duidelijk de link tussen kansarmen en het gebrek aan toegang tot internet en pc. Een tv met

kabel hebben ze meestal wel, een internetaansluiting niet. Hoe kan men het ene met het andere verbinden? Hoe kan men een deel van de kloof via de interactieve digitale televisie kleiner maken?

U bent ook minister van E-government. Die titel wordt vaak in een slecht daglicht gesteld. We hebben in Vlaanderen ook een minister van Statistiek. Dat weten de meeste collega's ook niet. Het zijn kleine randbevoegdheden, maar die kunnen toch een belangrijke impact hebben.

Welke inspanningen leverde u sinds mijn vraag om uitleg van 13 oktober 2005 om de toegang tot de media, in de ruimste zin van het woord, van mensen in armoede te bevorderen? Werd vanuit uw beleidsdomein rond het thema media zelf ondersteuning geboden aan bijvoorbeeld verenigingen waar armen het woord nemen?

Welke structuren werden tijdens deze legislatuur door de Vlaamse overheid bevorderd die opleidingen in informatietechnologieën organiseren voor kansarme mensen? Gaat het om nieuwe initiatieven? Hoe werden deze mensen concreet bereikt? Hoe evalueert u deze inspanningen?

In het recente viWTA-dossier over armoede en technologie, dat er kwam met de steun van de Universiteit van Antwerpen, stellen de armen zelf speciale acties voor goedkopere technologie voor, wat de aankoop van technologie kan vergemakkelijken. Welke rol ziet u hier weggelegd voor uw beleidsdomeinen? De switch-off komt er. Een niet onbelangrijk aantal mensen uit die doelgroep wordt ermee geconfronteerd. Welke resultaten werden op dit vlak geboekt voor mensen die in armoede leven?

Armoede, en in het bijzonder extreme armoede, is niet alleen een zaak van een te gering inkomen. Een gevoel van respect of een gevoel van een gebrek daaraan maakt vaak het verschil. Getuigenissen in de media de voorbije dagen hebben onze ogen daarvoor geopend. Ziet u vanuit uw bevoegdheid mogelijkheden om positief te wegen op de beeldvorming rond mensen in armoede?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, gisteren was inderdaad de dag van het verzet tegen extreme armoede. De toegang waarborgen tot een divers en kwaliteitsvol innovatief media-aanbod is een belangrijke krachtlijn in mijn beleidsnota en in mijn opeenvolgende beleidsbrieven. Ik besteed bijzondere aandacht aan kansengroepen. Hierna geef ik een overzicht van enkele specifieke nieuwe initiatieven voor de periode na 2005.

Ik begin met Kranten in de Klas. Omwille van het grote succes van dit project werd het budget in 2006 opgetrokken van 500.000 euro naar 1.200.000 euro en tot

1.222.000 euro voor 2007. Tijdens het schooljaar 2005-2006 werd exploratief kwalitatief onderzoek uitgevoerd naar het verruimingspotentieel van het project. Hier werd bijkomend gerapporteerd over kansen voor inburgeringstrajecten, voor leefgroepen en internaten, voor onderwijs bij langdurig zieke kinderen en voor leerlingen uit het buitengewoon secundair onderwijs. Een belangrijk onderdeel van het exploratieve onderzoek was voorbehouden voor de uitbreiding van de actie naar het niveau van de lagere school.

Vanaf het schooljaar 2006-2007 heeft de Vlaamse Dagbladpers op mijn vraag gezorgd voor een verbreding van het project naar kwetsbare jongeren en volwassenenonderwijs of tweedekansonderwijs en inburgering. Bijzondere Jeugdzorg was vragende partij voor het Kranten-in-de-Klasproject. Alle gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand, 1097 opnames in 2004, kunnen in het project worden opgenomen, evenals de jeugdgevangenis te Everberg. Het project werd ook opengesteld en volop gepromoot naar de 29 Centra voor Basiseducatie waarvan u de werking kent.

De Huizen van het Nederlands kunnen, met hun specifieke opdracht in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid – 5028 nieuwkomers in inburgeringstrajecten in 2004 – ook intekenen bij Kranten in de Klas. Ook voor het lopende schooljaar 2007-2008 kunnen die nieuwe doelgroepen deelnemen aan het project waarbij kranten als lesmateriaal gratis ter beschikking worden gesteld.

Het tweede punt betreft de Digitale Week. Eind 2006 vroeg het Vlaams Steunpunt Nieuwe Geletterdheid om steun bij de organisatie van de Digitale Week 2007, die heeft plaatsgevonden van 16 tot 23 maart 2007. Tijdens deze Digitale week werden alle Vlaamse lokale initiatieven die meehelpten om de digitale kloof te overbruggen, in de kijker gezet. De lokale initiatieven organiseren uiteenlopende activiteiten om het brede publiek actief te laten deelnemen aan ICT-activiteiten en multimediegeletterdheid. Hierbij ging bijzondere aandacht uit naar de meest kwetsbare groepen in onze samenleving. Naast de vele lokale activiteiten heeft het Vlaams Steunpunt Nieuwe Geletterdheid op bovenlokaal vlak op 22 maart 2007 een studiedag in het Vlaams Parlement georganiseerd.

Voor de Digitale Week 2007 lag de focus op de begrippen 'nieuwe geletterdheid', 'e-cultuur', 'meervoudige geletterdheid' en 'plangeletterdheid'. Omdat de Digitale Week 2007 en de studiedag in het teken stonden van het multimediaal werken met kinderen, jongeren en kansengroepen en omdat het streefdoel een verhoging van de cultuurparticipatie en van de geletterdheid van deze doelgroepen was, heb ik deze evenementenweek vanuit mijn mediabeleid ondersteund. Ik heb de promotie van de Digitale Week 2007 met 2850 euro ondersteund.

De studiedag heeft mensen uit het werkveld, onderzoekers en beleidsmakers de kans geboden elkaar te ontmoeten en ideeën en ervaringen uit te wisselen. Mijn financiële steun is onder meer gebruikt om de brochure ‘Digikansen’, een bundel met praktijkvoorbeelden van multimedia voor kinderen, jongeren en kansengroepen uit Vlaanderen en Brussel, te publiceren. Deze brochure is een uitgave van vzw LINC, in samenwerking met vzw Imagica, een organisatie voor actieve mediavorming.

Digitale etherontvangst, meer bepaald de ontvangst van etherradio en -televisie via een antenne, is nog steeds een vorm van goedkope toegang tot media en tot informatie. 2008 wordt het jaar van de overgang van de analoge naar de digitale ethertelevisie. De huidige groep van analoge ontvangers van televisie via de ether, de zogenaamde antennekijkers, zal naar een andere distributievorm moeten overschakelen. De digitale etherontvangst, oftewel digital video broadcast via television (DVB-T), is een van de mogelijkheden.

De belangrijkste voordelen van de nieuwe distributievorm zijn de betere ontvangstkwaliteit en de mogelijke komst van nieuwe digitale omroepkanalen via de ether. Om digitaal via de ether televisie te kunnen kijken, zal de antennekijker zich wel een decoder moeten aanschaffen. Dit toestel maakt het digitale signaal weer leesbaar voor een televisietoestel. In ruil voor meer kwaliteit en een optioneel veel ruimer aanbod moet hij bijgevolg tot een eenmalige aankoop met een beperkte kostprijs overgaan. De openbare omroep zal wel steeds open te ontvangen zijn. Sommige fabrikanten bouwen in bepaalde televisiemodellen reeds DVB-T-tuners in. Iemand die een dergelijk toestel bezit, hoeft zich geen aparte decoder meer aan te schaffen. Door de antenne op het televisietoestel aan te sluiten, kan hij al programma's via de digitale ether ontvangen.

Ik zal de overgang door middel van een gericht communicatieplan begeleiden. De boodschap moet duidelijk en eenvoudig zijn. De doelgroepen moeten zich door deze boodschap aangesproken voelen. Gemeentebesturen en OCMW's kunnen hierbij worden betrokken. Ze kunnen de overgang voor bepaalde kwetsbare groepen vergemakkelijken of begeleiden.

Voor de steun die ik vanuit mijn beleidsdomein heb verleend aan de opleidingen in informatietechnologieën verwijs ik naar de opdracht van de openbare omroep, vastgesteld in de beheersovereenkomst 2007-2011 tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap. Artikel 1, paragraaf 4, derde lid, bepaalt dat “wat de maatschappelijke meerwaarde betreft, de VRT er is voor alle Vlamingen en van alle Vlamingen. Hij geeft aandacht aan sociaal-demografische groepen in de samenleving, in het bijzonder kinderen, jongeren en Vlamingen in het buitenland. Hij geeft ook aandacht aan kansengroepen in de Vlaamse samenleving. Hij schenkt bijzondere aandacht aan educatie. De VRT helpt de digitale kloof te dichten”.

De VRT moet zijn medewerking verlenen aan alle initiatieven die de armsten helpen de digitale kloof te overbruggen en die in het kader van de opdracht van de openbare omroep passen. De beheersovereenkomst plaatst de VRT voor zijn verantwoordelijkheid. De VRT moet digitale televisie helpen promoten en voor een aantrekkelijk aanbod zorgen. De VRT moet een aantrekkelijk en kwaliteitsvol aanbod op de digitale platformen waarborgen. Tijdens onderhandelingen met de telecomoperatoren moet de VRT vanuit het standpunt van een openbare omroep vertrekken en zijn rol zo goed mogelijk trachten te vervullen.

De digitale kloof verschuift momenteel van ICT-bezit, over ICT-gebruik, naar het gebruik van meerdere PC-en internettoepassingen. Om vandaag nog mee te zijn, volstaat de loutere toegang tot het internet niet langer. Mensen moeten ook de nieuwe digitale apparaten en internettoepassingen kunnen gebruiken.

Inzake goedkope technologie heb ik al naar de goedkope toegang tot media en informatie via de analoge en digitale etherontvangst verwezen. Ik ben ervan overtuigd dat de zich aandienende diversificatie in de dragers voor digitale televisieontvangst een goedkopere toegang in functie van ieders mogelijkheden en wensen zal bevorderen. De kijker zal de keuze tussen ontvangst via de ether, een satelliet, de kabel en de telefoonlijn hebben.

De federale overheid heeft, onder meer met het initiatief ‘Internet voor iedereen’ de goedkopere toegang tot het internet bevorderd. Dit initiatief past in het Nationaal Actieplan Digitale Inclusie. Het Vlaams Steunpunt voor Nieuwe Geletterdheid wijst erop dat het bestaande aanbod voor armen nog te duur kan zijn. In dat geval informeren de reeds vermelde Centra voor Nieuwe Geletterdheid hun klanten over de bijvoorbeeld door kringloopwinkels geboden mogelijkheden om goedkope computers aan te kopen.

De minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin coördineert het armoedebeleid. Die verantwoordelijkheid vloeit voort uit de uitvoering en de opvolging van het decreet betreffende de armoedebestrijding van 21 maart 2003. Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding is in functie van deze coördinatie opgesteld. Volgens dit actieplan heeft het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen ervoor gekozen de bijsturing van de beeldvorming van armoede door middel van communicatie en vorming van het middenveld tot een van de eigen kerntaken uit te roepen. Die kerntaken vormen de basis van het meerjarenplan 2007-2009 van dit netwerk.

De beeldvorming wordt door communicatie en taalgebruik bepaald. In het taalgebruik en in de communicatie van de verschillende overheden is e-inclusie of digitale inclusie een begrip geworden. Dit begrip past in de positieve communicatie over kansengroepen.

Digitale inclusie heeft een plaats gekregen in beleidsdocumenten en -plannen.

Ik zorg voor een open en positieve communicatie binnen mijn eigen bevoegdheidsdomein. De media bepalen in hoge mate de beeldvorming van alle segmenten van onze samenleving en bijgevolg ook van mensen in armoede. De media communiceren uiteraard op een onafhankelijke wijze. Door middel van een in de beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap opgenomen opdracht heeft de Vlaamse Gemeenschap de krijtlijnen getekend die de beeldvorming en de communicatie door onze openbare omroep mee zullen bepalen. Ik heb daarnet al naar de aandacht voor kansengroepen in de beheersovereenkomst verwezen. Artikel 1, paragraaf 4, vijfde lid, van de beheersovereenkomst voegt hier nog het volgende aan toe: “Wat zijn sociale meerwaarde betreft, heeft de VRT een belangrijke verbindende rol. Hij heeft in zijn aanbodbeleid bijzondere aandacht voor het stimuleren van de sociale cohesie”.

Deze bepaling past in het maatschappelijk doel van de openbare omroep dat in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie is omschreven. Artikel 6, paragraaf 2, derde lid, van deze decreten stelt het volgende: “De programma's moeten bijdragen tot de verdere ontwikkeling van de identiteit en de diversiteit van de Vlaamse cultuur en van een democratische en verdraagzame samenleving”.

Door middel van inclusieve positieve beeldvorming in mainstream-programma's en van exclusieve positieve beeldvorming en voeling met de doelgroep moet de VRT mensen in armoede onder de aandacht brengen. De VRT heeft op dit vlak een belangrijke rol te vervullen. In een mainstream-programma is armoede geen thema op zich. Mensen in armoede praten in dergelijke programma's als gast, geïnterviewde of spelkandidaat over allerlei onderwerpen. Aangezien de betrokkene als een volwaardig deelnemer aan allerlei maatschappelijke domeinen wordt getoond, is dat belangrijk voor de positieve beeldvorming.

Het beeld van een persoon in armoede valt moeilijk in kaart te brengen. Het is te vergelijken met de beeldvorming van holebi's met betrekking tot allerlei onderwerpen. Indien deze groep niet ter sprake wordt gebracht, zal er niet veel van worden gehoord of gezien. Het kan er natuurlijk vingerdik op liggen, maar dat leidt al snel tot stereotiepe beelden als daklozen in haveloze kledij.

Met de studie ‘Kleur bekennen’ verricht de VRT periodiek kwantitatief onderzoek naar relatief zichtbare groepsaspecten als kleur, gender, leeftijd en handicap in de media. Aangezien dit voor armoede moeilijker is, kunnen met betrekking tot deze groep geen kwantitatieve cijfers worden gehanteerd. De VRT toont op een inclusieve wijze regelmatig mensen in armoede en toont daarbij respect voor de betrokkenen. Zo komen mensen in

armoede regelmatig aan bod in infotainment- en human interest-reeksen als ‘Man bijt hond’, ‘Vrolijk Vlaanderen’ of ‘Het leven zoals het is’. Het leven in armoede komt soms ook als een specifiek thema in allerlei programma's aan bod. De VRT besteedt regelmatig aandacht aan mensen in armoede in human interest- en duidingsprogramma's als ‘Koppen’ en in programma's die duidelijk de nadruk op de sociale cohesie leggen. Een duidelijk voorbeeld hiervan is het crossmediale programma ‘Sam’ op Eén en Radio 2. In dit programma is onder meer specifieke aandacht aan de positieve beeldvorming van armen in Vlaanderen besteed.

De VRT wil tevens voeling houden met de zogenaamde Vierde Wereld. De VRT wil weten wat mensen in armoede over de media in het algemeen en over het aanbod van de eigen zenders in het bijzonder vinden. Om die reden heeft de cel Diversiteit van de VRT enkele keren per jaar overleg met de koepelorganisatie Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. Tijdens die overlegmomenten worden interessante contacten en informatie uitgewisseld en ter beschikking van de programmamakers gesteld. Een werkgroep van de VRT heeft het bestaande media-onderzoek naar mensen in armoede onder de loep genomen. De conclusies van de werkgroep zijn in de vorm van een aantal aanbevelingen voor de programmamakers samengevat.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Ik hoop dat de geleverde inspanningen worden voortgezet. Hoewel de armoede niet expliciet tot onze bevoegdheden behoort, kunnen we enkel vaststellen dat de groep van arme mensen spijtig genoeg steeds groter wordt. Dit betekent dat onze taak eveneens groter wordt. We moeten hier de nodige aandacht aan besteden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de billijke vergoeding voor lokale radio's

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het Vlaams regeerakkoord staat in een hoofdstuk over de ondersteuning van de vrijwilligers en het verenigingsleven de volgende doelstelling: “De Vlaamse overheid zal de billijke vergoeding financieel en administratief ten laste nemen en onderhandelt de financiering van een vrijstellingsregeling inzake auteursrechten voor sociaal-culturele verenigingen.”

Op 25 mei 2005 keurde dit Vlaams Parlement een resolutie goed waarin de Vlaamse Regering gevraagd werd om bij de bevoegde federale minister aan te dringen op een heronderhandeling over rechtvaardige tarieven voor de billijke vergoeding voor de lokale radio's. Een van de achterliggende ideeën daarbij was het feit dat de financiële leefbaarheid van de echte lokale radio's zorgwekkend was.

Mijnheer de minister, door middel van schriftelijke vragen heb ik uw collega hierover ondervraagd. Hij deelde mee dat hij had onderhandeld. Het resultaat ervan was dat sinds 1 januari 2006 de jaarlijkse billijke vergoeding verschuldigd door de lokale radio-omroepen, wordt berekend op basis van een vermenigvuldiging van het aantal luisteraars met een coëfficiënt van 4 euro per luisteraar, en met een minimumbedrag van 400 euro. Voor de lokale radio's die niet aan de CIM-studie deelnemen, werd het bedrag vastgelegd op 400 euro. Het grote probleem daarbij is natuurlijk dat als een lokale radio bewust, om grote financiële problemen te vermijden, niet deelneemt, de zender het ook moeilijk krijgt om aan serieuze reclamewerving te doen. Wie overweegt om op een zender aan reclame te doen, wil immers ook weten wat het bereik ervan is.

Ik heb ondertussen heel wat klachten ontvangen van lokale radio's over de inning van de billijke vergoeding. Ik geef u een voorbeeld. Een lokale radio krijgt een factuur van 2145 euro. De argumentatie van de inningsvennootschap luidt als volgt: "U hebt deelgenomen aan de CIM-registratie, en dus moet u dit bedrag betalen in plaats van het forfait van 448 euro." Het gevoel leeft bij de lokale radio's dat enkel die radio's die vrijwillig en bovendien tegen betaling deelnemen aan de CIM-registratie, de zware facturen moeten betalen. Ze vinden dit niet billijk en stellen zich grote vragen bij het functioneren van de inningsvennootschap Outsourcing Partners nv uit Gent. De sector kent al geen te grote omzet. Dit voorbeeld illustreert dat het probleem groot is.

Als minister van Cultuur, Jeugd en Sport kondigde u begin september aan dat de Vlaamse Regering de billijke vergoeding ten laste zou nemen. U vraagt zich misschien af waarom ik deze vraag aan u stel, en niet aan minister Bourgeois. Ik wijs er nogmaals op dat de lokale radio's in feite sociaal-culturele verenigingen zijn. Dat is weliswaar niet het geval in de strikte juridische betekenis van de term, maar ze werken met heel veel vrijwilligers en brengen heel wat sociaal-culturele verenigingen onder de aandacht in de parochies en gemeenten – want waar anders worden de media nog zo ondersteund? De link met uw bevoegdheden kan dus wel degelijk worden gelegd.

Mijnheer de minister, ik heb een paar concrete vragen. Lokale radio's zijn dus meestal verenigingen van vrijwilligers die een belangrijke maatschappelijke rol vervullen in hun lokale gemeenschap. De lokale radio's zijn bovendien erg belangrijk voor de promotie van Vlaamse

artiesten en dus voor de verkoop van hun cd's, iets wat die artiesten ook auteursrechten oplevert.

Komen de lokale radio's ook in aanmerking voor de derdebetalersregeling die u met de inningsmaatschappijen van de billijke vergoeding hebt afgesloten? Zo ja, hoe zal dit dan concreet georganiseerd worden? Zo nee, wat is hiervoor uw motivering?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Decaluwe, dames en heren, ik wil benadrukken dat ik de belangrijke maatschappelijke rol van lokale radio's, zoals u die in uw vraag formuleert, volledig erken, niet enkel voor de promotie van Vlaamse artiesten, maar minstens evenzeer voor het activeren van het lokale culturele leven.

Voor de totstandkoming van de vrijstellingsregeling voor de billijke vergoeding onderhield ik, in nauw overleg met het kabinet van de minister-president, intens overleg met zowel de beheersvennootschappen als met het middenveld. Uit deze gesprekken bleek dat er voor wat de billijke vergoeding betreft enkel voor occasionele activiteiten die plaatsvinden in niet-gebruikelijke accommodatie, nog geen afspraken of regelingen getroffen waren. Ik heb de concretisering van de oplossing juist daarom op dit aspect toegespitst. Voor een akkoord moet men trouwens met twee zijn. Ik beschikte enkel over deze speelruimte.

Zowel voor de lokale radio's als bijvoorbeeld voor de jeugdhuisen werden met de inningsmaatschappijen afspraken gemaakt over aparte jaartarieven. De dagelijkse uitzendingen van lokale radio's vallen dus niet onder deze regeling.

Ik geef u hierbij graag kort de voorwaarden waaraan een activiteit moet voldoen om in aanmerking te komen voor een financiële bijdrage van de Vlaamse overheid in de billijke vergoeding. In eerste instantie moet het gaan om een plaatselijke vrijwilligersorganisatie. Hieronder vallen ook de actiegroepen en de straat-, buurt- en schoolcomités. Bedrijven en geprofessionaliseerde instellingen vallen niet binnen onze scoop, tenzij ze over een vrijwilligerswerk beschikken.

Een volgende voorwaarde is dat het een occasioneel initiatief betreft dat plaatsvindt op een occasionele locatie: het gaat dus over activiteiten die door deze verenigingen veeleer uitzonderlijk worden aangeboden, zoals bijvoorbeeld fuiven, quizen, bonte avonden, feesten, vieringen, beurzen, opendeurdagen en die bijvoorbeeld in openlucht plaatsvinden of in de lokalen van jeugdverenigingen. Zalen zoals de gemeentelijke en andere feest- en evenementzalen, waarvoor het opportuun is om het jaartarief aan te vragen, vallen buiten deze regeling.

Ten derde gaat het om lokale initiatieven die een toegangsgeld van maximaal 6 euro vragen en waarvan de maximumfactuur voor de billijke vergoeding 100 euro bedraagt. Als een lokale radio een activiteit organiseert die binnen deze voorwaarden valt, dan kan de lokale radio vanzelfsprekend ook aanspraak maken op een tussenkomst van de Vlaamse overheid in de billijke vergoeding.

Een lokale organisator die in aanmerking komt voor de vrijstellingsregeling, kan zich via de webstek www.vlaanderen.be/billijkevergoeding aanmelden en zijn activiteit ingeven. De aanmelder ontvangt meteen het bewijs dat de billijke vergoeding voor de activiteit door de Vlaamse overheid wordt overgenomen. De website is sinds 4 september 2007 operationeel.

Deze overeenkomst met de beheersvennootschappen geeft invulling aan het engagement in het regeerakkoord om een vrijstellingsregeling uit te werken voor sociaal-culturele verenigingen. Aangezien het merendeel van het verenigingsleven zich binnen mijn beleidsdomeinen Cultuur, Jeugdwerk en Sport bevindt, heb ik het engagement voor de uitwerking van deze maatregel op mij genomen, maar we bestrijken met de vrijstellingsregeling wel het volledige veld van lokale vrijwilligersinitiatieven. Het feit dat ik het initiatief heb genomen om deze regeling uit te werken, wil echter niet zeggen dat ik de bevoegde minister ben om elke met de billijke vergoeding gerelateerde materie op te nemen.

Voor de specifieke problematiek over de billijke vergoeding voor de dagelijkse uitzendingen van lokale radio's verwijst ik naar de onderhandelingen die minister Bourgeois met de federale overheid voert over de federale wetgeving inzake de billijke vergoeding voor radio-omroepen. Minister Bourgeois gaf u hierover een stand van zaken in juli van dit jaar.

Als de lokale radio's eenmalige en kleinschalige feesten of happenings organiseren, vallen ze dus onder de regeling die ik heb afgesproken. Ik ben het trouwens fundamenteel eens met minister Bourgeois dat we hebben moeten werken binnen het kader van de federale wetgeving en dat die wetgeving inzake de billijke vergoeding heus niet veel ruimte bood. De beheersvennootschappen waren er in eerste instantie ook van overtuigd dat we geen oplossing konden vinden, gelet op de gedetailleerde en verregaande regelgeving die federaal werd opgelegd. We hebben toch een uitweg gevonden, maar ik besef dat een overheveling van de regelgeving veel beter zou zijn, want dan kunnen we, ook binnen media, een betere aanpak van correct beleid verzekeren en kunnen we ons beter afstemmen op de reële behoeften.

Ik blijf vanzelfsprekend zorg dragen voor de rechten van de rechthebbenden op de billijke vergoeding: de muzikanten en de kunstenaars. Dat behoort tot mijn takenpakket. Het zou overigens zinvol zijn dat ik de bevoegdheid voor

het sociaal-culturele veld en de lokale radio's zou hebben. Dat is spijtig genoeg niet het geval.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb het gevoel dat een aantal lokale radio's er misschien niet goed van op de hoogte zijn dat ze voor de organisatie van occasionele evenementen in aanmerking kunnen komen.

Misschien moeten we er bij minister Bourgeois op aandringen dat naar aanleiding van de onderhandelingen over de vorming van een federale regering de reeds verminderde forfaitaire tarieven voor evenementen van lokale radio's nog verder zouden verminderen. Het gaat immers om zeer kleinschalige organisaties.

Ik heb nog een bijkomende vraag. De heer Verstreken, die is verontschuldigd, krijgt net zoals ik van verschillende verenigingen te horen dat ze een boete moeten betalen omdat ze te laat op de hoogte waren van de regeling inzake de billijke vergoeding en hun activiteit te laat hebben gemeld. Ze hebben alles gemeld, en alles was in orde, maar toch kregen ze een boete. Dat komt hard aan. Ik weet niet hoe u daarmee omgaat, maar ik vind dat een probleem.

Minister Bert Anciaux: We hebben dat probleem opgelost. Tot begin september moest de aangifte voor de billijke vergoeding geruime tijd op voorhand worden gedaan. Nu echter kan men dat nog doen tot één minuut voor middernacht voorafgaand aan de dag van de activiteit. Op die manier is een groot deel van de problemen weggewerkt.

In het verleden kreeg men een boete als de aangifte te laat werd gedaan. Er heerste wel een gedoogbeleid, maar vrijstellingen kon ik niet geven voor aangiften die na de organisatie van de activiteiten gebeurden, want dat is tegen de federale regels.

De heer Carl Decaluwe: Kan geen oplossing worden uitgewerkt voor de activiteiten die tijdens de zomer zijn georganiseerd? Het gaat om eerlijke mensen die betaald hebben, maar toch beboet worden.

Minister Bert Anciaux: Ik wil altijd zoeken naar een oplossing, maar ik ben bijna zeker dat dit niet zal lukken.

De heer Carl Decaluwe: Wilt u het toch bekijken?

Minister Bert Anciaux: Dat zullen we doen.

De heer Carl Decaluwe: Ik dank u.

De voorzitter: Het incident is gesloten.